

Gornja Radgona Za dva dinarja smo potovali okrog sveta na praznik svetih Treh kraljev! Kje smo se vse mudili! Občudovali smo ženevsko jezero in videli dvorano, kjer zboruje Društvo narodov. Velikasten je bil pogled na mogočno cerkev sv. Petra v Rimu, videli smo poganske pagode v Indiji, zanimivo življenje na ulici kitajskega mesta, dolino kraljevskih grobov v Egiptu živahne Arabce in druge tujce na Kreopsovi ogromni piramidi, vrvenje mohamedancev v Mekki okrog Kaaba. Otroci so se ustrašili velikanske kamele, ki se je naenkrat pojavila pred njihovimi očmi. Kaj veselo je bilo med kafiškimi zamorčki v Marianhillu v Južni Afriki. Svetlo črna zavora je ravno krmila svojega porednega zamorčka z laseno treščico — in še mnogo drugih zanimivih prizorov iz tistih krajev smo videli s pomočjo novega elpidioskopa ali skiptičnega aparata, ki nam obeta še marsikaj zanimivega ob nedeljskih popoldanskih urah v dvorani Posojilnice.

Prosvetno društvo v Ptaju. Od zadnjega obsega zbora, ki se je vršil dne 13. oktobra lanskega leta se je pri nas marsikaj spremenilo. Preselili smo se v novi lokal, v katerem smo stvorili čitalnico, ki je vsaki dan odprta. Naročeni smo na »Slovenca«, »Slovankega Gospodarja« in razne revije in glasnike. V novem lokalu je tudi knjižnica s precejšnjim številom knjig. Knjižnica je odprta vsako soboto od 4. do 6. ure popoldne in vsako nedeljo od 8. do 10. ure dopoldne. V tej prijetni in lepo okrašeni sobi se je tudi prosvetno življenje poživilo. Ljudje prihajajo v velikem številu po knjige. Božične praznike smo izrabili za preureditev knjižnice, zato se tudi knjige niso izposojevale. Sedaj pa je knjižnica preurejena tudi povečana, zato opozarjamo vse naše izposojevalce in prijatelje lepih, zabavnih in poučnih knjig, da se v čim večjem številu pri nas oglasijo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Cerkevni pevski zbor priredi v nedeljo dne 23. januarja lepo igro »Mala pevka« s petjem. Vabijeni v obilnem številu.

Središče ob Dravi. Tukajšnji Ljudski odbor vabi vse prijatelje vesele zabave na 1. predstavi gledališki večer, ki bo v nedeljo, dne 23. januarja v Društvenem domu. Uprizori se smešna, tridejanska veseligrada »Ubogi samci«. Začetek ob sedmi uri zvečer. Pridite! Za malenkostno vstopnino se boste izvrstno zabavali cel večer!

Celje. Ljubezni do revežev bo posvečena akademija, ki jo priredi Vincencijeva konferenca sv. Daniela v celjskem Narodnem domu prihodnjo nedeljo, dne 23. januarja. K nesebičnim žrtvam za uboga bo v uvodnem govoru vnel govornik iz Ljubljane, potem uprizorje igralci katoliškega prosvetnega društva igro »Kjer ljubezen, tam Bog«, vmes pa bo sviral orkester. Čisti dohodek od vstopnine je namenjen za reveže iz Celja in okolice. Vstopnice se dobe v predprodaji v Slomškovi zadruzi (pri Marijini cerkvi) in na dan prireditve v Narodnem domu. Začetek akademije ob četrti uri popoldne.

DOPISI

Dortmund — Marten. (Smrtna kosa.) Dne 9. januarja smo izročili materi zemlji truplo Franca Respeta. Dolga, neizprosna, mučna bolezen, katero je s krščansko potrpežljivostjo prenašal, mu je pritrkala nit življenja in ga preselila v najlepši dobi, v 22 letu njegove starosti v večnost. Bil je član društva sv. Barbare, pri katerem je uspešno sodeloval; bil je pri-ljubljen in spoštovan daleč na okoli; bil je v ponos svojim staršem, katere je zadela huda nesreča z izgubo ljubljenega edince. Kako je bil priljubljen in spoštovan, je pokazal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo ogromno število ljudi, tudi društva sv. Barbare Mengede, Eving,

Habinghorst in Gerthe z zastavami. Pevski zbor sv. Cecilije mu je zapel v slovo na zadnji poti pred cerkvijo in na pokopališču pri odprtem grobu, v katerem počiva njegovo truplo, njegovo gomilo pa so pokrili mnogobrojni — krasni venci. Naj mu bo ohranjen blag spomin, težko prizadetim staršem pa naše iskreno sožalje!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Zelo pogrešamo kake večje dvorane za naše prireditve in poučne sestanke, a pomagati si ne moremo, kajti ta stane. Še hujše bi nas mučilo: kam postaviti, saj povsod ogroža našo dolino poplava Pesnice, katere čaka že čez 40 let na regulacijo. — Zato se zbiramo ob raznih prilikah v šoli. Tako smo v lanskem decembru imeli v šoli kar štiri prireditve. V nedeljo, dne 1. decembra so nam učenci priredili lepo domoljubno svečanost s raznimi prizorčki, petjem itd. Udeležba je bila velika, k čemur je mnogo pripomogla istočasna proslava 30 letnica županovanja g. Ivana Čepa, župana v Vosku. — Tudi kraljev rojstni dan, 17. decembra smo proslavili s bogatim sporedom in obiskom. Krona vseh prireditev pa je bila šolarska božičnica dne 22. decembra, kjer so nam učenci predvajali tri silno lepe, deloma do solz ganljive, deloma krčevit smeh vzbujajoče igrice. Naši Marjetčani pač res s velikim zanimanjem radi gledajo in poslušajo igrajočo in pevajočo šolsko mladino. Ob tej priliki je bilo obdarovanih nad 100 učencev. Hvala vsem nabiralcem in darovalcem v domačem kraju in v Mariboru! — Dne 23. decembra so se postavili domači fantje in dekleta ter nas v kratko odmerjenem času za vaje res presenetili s lepimi igrami. Bil je to nekako silvestrovanje, rekli bi: »slovo-jemanje« od starega leta. Koliko smo se nasmejali praznemu strahu v prvi, bridko kaznovanemu tidi v drugi in zadnji igri, povsod in nikjer domovinskemu postopcu v predzadnjem prizoru in kako nas je dobro potegnili in zabavala novejšna voščilka. Vmes pa nas je zabaval s ubranim petjem domači pevski zbor. — Ne le za zabavo, tudi za pouk je bilo pri tem marsikaj oskrbljeno. Za pouk pa pride zopet zdaj nova prilika.

Sterjanski vrh pri Sv. Lenartu. Pri nas je v vsaki pošten hiši naš ljubljani Slovenski Gospodar. Ob novem letu število njegovih naročnikov narašča. Kaj posebnega se pri nas ne zgodi, če ravno je lansko leto tudi pri nas šmarnica obrodila v obilni meri.

Negova. Odprta noč in dan so groba vrata, al' dneva ne pove nobena pratka. — Resnico teh pesniških besed smo nepričakovano doživeli 14. decembra lanskega leta pri obče znani Hamlerjevi obitelji v Lukavcih. Zvečer se podajo vsi zdravi spat, a jedva četrte ure potem se je prej popolnoma zdrava in vesela gospodinja hipno, brez kakih sumljivih predznakov, vsled srčne kapi zadeta, preselila od svojih dragih v večnost. Moč je zgubil s njo dobro in mu iz srca vdano družico, s katero je 37 let živel v najlepši slogi in srčni zadovoljnosti. Za štiri pridne otroke pa je nehale biti zlati, za njihov blagor neutrudno goreče srce. Člani obitelji naše iskreno sožalje. Bog ji pomaga prenašati ta nepričakovani težki udarec. Rajni mamici pa bodi zemljica lahka!

Ljutomer. V Cezanjevcih je umrl po dolgi in mučni boleznii ugledni kmet in bivši vinski trgovec Franc Markovič. Blagopokojni je bil mnogo let cerkveni ključar, član nadzorstva Ljutomerske posojilnice in občinski ter šolski odbornik. Celi rodnihi naše sožalje, rajnemu pa večni mir! — V Branislavcih je bila 4. januarja teg leta pokopana Julijana Lah, žena daleč znanega Petra Lah, bivšega mnogoletnega načelnika okrajnega šolskega sveta cezanjevskega. Rajna je bila vzgledna mati in pridna gospodinja. Večni ji spomin! — Martiniščevo usojarno je kupila mestna hranilnica v Mariboru. — Vrablove hišo je kupil dr. Porekar. — Dramatski odsek se pripravlja na opereto »Grofica Marica«.

Ljutomer. Ustanovitev javne izvozne klavnice. Mestni občinski zastop Ljutomerski je

že večkrat razpravljaj o preureditvi poslopja bivše električne centrale v javno izvozno klavnico, vendar pa ima pomisleke radi financ in vprašanja rentabilnosti podjetja. Dne 3. januarja tega leta se je vršil komisijonski ogled na licu mesta. Komisija je ugotovila, da je poslopje prav primerno. Treba je le izvršiti nekatere preureditve, ki najbrže ne bodo stale mnogo denarja. Izgleda tudi, da bi bilo to podjetje rentabilno, ker se klavnica bi se gotovo posluževali podjetni prekmurci in medjimurski izvozničarji, prav posebno pa še v poletnem času. Predmetno poslopje je namreč v neposredni bližini kolodvora, radi česar blago ne bo trpelo na kvaliteti; blago namreč, ki se vozi iz katerekoli klavnice iz Prekmurja in Medjimurja na železniško postajo Ljutomer ali katerekoli drugo nakladno postajo, se kljub temu, da se skrbne ovije v plachte kolikortoliko zapraši. Javna izvozna klavnica v Ljutomeru bo sigurno dobrodošla podjetje in gotovo tudi pripomogla k splošnemu zboljšanju prometa.

Ljutomer. Mila zima. Početkom preteklega tedna je bilo tukaj izredno toplo. Vse je ležalo iz hiš na blagodejni topli zrak. Sonce je pošiljalo izredno tople žarke in talilo sneg. S streh so leteli celi plazovi ledu in snega na tla in je zahvaliti le slučaj, da ni nikogar tak plaz ospal. Upamo, da bo letos zima pri zanašala, saj je bila lanska zima skoro neznošna. Vse lanske zime še letos cene drvam niso padle. Cena suhim bukovim drvam za 4 metre je na tukajšnjem trgu 700 Din, kar je vzrok najbrže ta, da so vse zaloge suhih drv pošle, drvarji pa valed prošle hude zime niso mogli v hoste na delo.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 14. januarja smo spremljali na zadnji poti vrlo mater in ženo Ano Vaupotič iz Lukovec. Iz njenega življenja posnamemo to-le: Izhaja iz stare rodilne Spindler-Karba iz Krapja. Dočkala je lepo starost 84 let. Zapušča še živečo sestro Katarino Karba na Krapju, ki je že štiri leta priključena na bolniško postelj, sina gospodarja iz župana občine Lukovci in dve hčeri, od katerih ji je ena, ki je ostala samska, neutrudljivo stregla, ter moža, s katerim je živeča 57 let v srečnem in res blagoslovljenem zakonu. Obilna množica sorodnikov, sosedov, prijateljev in znancev iz domače in sosednjih župnij jo je spremljala na kraj počitka. Blaga mati in žena, počivaj v miru. — Na dan pogreba sta ležala na mrtvaškem odru tudi dva starčka in sicer I. Jelen iz Borca in Andrej Horvatič iz Križevec, ki celih 16 let ni mogel zapustiti postelje. V letu 1929 je bilo pri nas 110 rojencev, mrtvih 69. V sladki zakonski jarem se je vpreglo 29 parov. Kakor se čuje, tudi letos kandidatov za istega ne bo zmanjkalo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ob priliki blagoslovitve prenovljene župnijske cerkve nam je pomažni škof g. dr. Ivan Tomažič blagoslovil nova kipa in sicer kip sv. Jožefa in sv. Male Terezije. Imamo pa še v cerkvi pripraven prostor za kip sv. matere Ane. Bila sem pred letom v nedeljo po prazniku sv. Ane v eni sosednjih župnij, kjer imajo lep kip svete Ane, pri rani službi božji, ob kateri priliki so imele žene pobožnost s skupnim svetim obhajilom. Kaj rečete k temu žene in matere, ki vas je v naši župniji veliko, kakor v malokateri drugi? Kaj bi bilo treba storiti, hote same uganile.

Iz sreza Ptuj. Namenil sem se napisati v vaš cenjeni list par vrstic s svojega potovanja po ptujskem okraju. Poklic mojega življenja je pač vedno potovanje. Zato ni čudno, če morem marsikaj videti in ališati. Čeravno sem vedni popotnik, vkljub temu vsako nedeljo zadostim svojim verskim dolžnostim. Tako sem zadnjo nedeljo s težkimi, okovanimi čevlji s palico v roki, visoko zavihanim suknji-nim ovratnikom se napotil proti župnijski cerkvi, ki kraljuje vrh Ptujkega polja na lepi razgledni točki. Vseled ledene in slabe poti sem primahal ves razgret v času, ko se je v cerkvi vršila že pozná dopoldanska služba bož-

ja. Naletim pred cerkvijo na gručo fantov in po mojem spoznanju tudi nekaj starejših oženjenih mož, ki kramljajo med seboj. Glej ga, kaj pa je to? Ali ni bil prav zadnji čas objavljen razglas ptujskega sreskega načelnika, ki grozi s strogo kaznijo do 500 Din — eventualno 10 dni zapora — vaakemu, ki bi postal med službo božjo pred cerkvijo, nedostojno govoril, preklinjal itd. Za hip se ustavim pri gruču stoječih. »Ali morda pri vas nimate javno-varnostnih organov,« tako vprašam natiho. Najbližnji mož se z nasmehom obrne proti meni, z roko kazaje na le par deset korakov vstran od cerkve stoječe poslopje. — Nehote mi pride na misel: Se tako lepa, nad vse hvalevredna in prepotrebna naredba tudi energično izvršuje.

Ormož. Prav zares se bojim, da me bo kdo oštel, ker sem se tako zakasnil s poročilom, kako smo v preteklem letu kaj živeli in umirali, se ženili in možili, kaj smo brali in drugo... Rojenih je bilo 78, to je 41 dečkov in 37 deklic, nezakonskih 17. — Umrlo jih je 71, med temi v bolnici 21 tujcev, torej domačinov vseh 50. V starosti nad 70 let jih je zapustilo svet 14, najstarejši je dosegel 84 let. Pa ne smete misliti, da je bil to najstarejši človek v fari. O ne, imamo take, ki so že prekoračili 90 leto. Poročenih je umrlo 34, moških 23, žensk 11. Torej se ženske bolj krepko držijo. Takih, ki so že nad 50 let bili v zakonskem jarmu in so že lahko obhajali zakonsko poroko, je umrlo 5. Oklicev je bilo 38, porok 29. Pa ne, da bi kdo sodil, da se je kateri par med oklici premislil, ampak to pomeni, da so nekateri šli po neveste v druge fаре. Naj se kar dobro med nami počutijo. In tiste, ki so od nas odšle drugam, naj najdejo tam svojo srečo! — Svetih obhajil je bilo okrog 15.000. — Dobri krščanski časopisi so prihajali k nam še v dosti lepem številu: Bogoljub 185, Glasnik 115, drugi imajo vsi manj. Na Mohorjeve knjige jih je bilo naročenih 218. Se za Gospodarja bi bili radovedni, v kakšni številki nas je obiskoval in nam povedal koliko lepega in zanimivega. Pri Gospodarju vsak najprej pogleda, če je kaj novic iz domačega kraja. In če zagleda: Ormož, se odkašlja in reče: »Kaj pa te ali spet bo, te pa ali začnimo šteti!« — Želim vam mnogo zabave v novem letu! — Pa novo leto nismo začeli prav srečno. V noči od novega leta na drugi dan je začelo goreti pri Vrhovčaku v Pušencih, kjer je bila novoletna veselica s pijačo in plesom. Ne ve se, ali je kdo iz zlobe ali v pijanosti ali v neprevidezni povzročil požar, da je pogorela parma in pod za krmo. Tudi umirati nismo začeli srečno. Prvi je umrl g. Ivan Bauman, posestnik na Hardeku. Na praznik sv. Treh kraljev se je zvečer vračal domov, pa je tik pred domačo hišo obležal na cesti, ker ga je zadela kap. Zadnja beseda, ki jo je spregovoril, gredeč od doma, je bil pozdrav: Z Bogom!

Sv. Marjeta nize Ptuja. Na Antonovo je ne pričakovano veliko število vernikov obojega spola in 15 duhovnih sobratov spremljalo na zadnji poti č. g. Kazimira Kosobud, vodja murtinske hiralnice. Pogreb je vodil domači g. župnik, konzistorijalni svetnik Sketa, pogrebni nagovor pa je imel pred g. prior Učak iz Ljubljane. V govoru smo slišali, da je pokojnik prišel kot mlad gimnazijski abiturient z mnogimi drugimi idealnimi tovariši iz Češkega na Slovensko, vstopil v ljubljansko bogoslovje in deloval kot kaplan in župnik po raznih župnijah na bivšem Štajerskem in Kranjskem. — Kot vpokojeni župnik črnomeljski je po naročilu redovnih predstojnikov prevzel pred 3 leti vodstvo novoustanovljene hiralnice križniškega reda v Muretnicah. Temu novemu poslu se je posvetil z vso ljubeznijo in energijo, premagal mnogo težav in še malo ur pred smrtjo se je razgovarjal s sestrami in g. zdravnikom o novih načrtih. Pokojnik je zadnja leta vsako zimo resno bolehal, toda vselej si je

96

Advokat

Dr. JOSIP NOVAK

Maribor

je preselil svojo pisarno
v Vetrinjsko ul. 11
(prej notar Dr. FIRBAS)

zopet opomogel, zato nihče ni slutil, da je smrt tako blizu. Še zadnji dan pred smrtjo je zmolil ves dnevni brevir. Malo pred smrtjo je tudi naročil redovnim sestram, da naj pridno molijo, dokler so zdrave, kajti na bolezen naj se ne zanašajo, v boleznih ni mogoče dosti moliti. Naj živa njegova duša večni mir in zaslužen plačilo pri Bogu.

Sv. Rupert nad Laškim. V popolnoma prenovljeni podružni cerkvi Sv. Petra na L. se je na Štefanovo, dne 26. decembra minulega leta po dolgem prestanku zopet vršila služba božja, in sicer na zelo slovesen način. Navzlic neugodnemu zimskemu vremenu se je zbrala od vseh strani velika množica vernikov. V nabitosti natlačeni, sedaj zares krasni cerkvi, je mons. g. dr. Kruljc, dekan v Laškem, v navdušeni, ognjeviti besedi razlagal mnogobrojnim poslušalcem: kaj ste vi, Petrovčani in drugi storili za prenovljenje cerkve, in kaj daje cerkev svojim vernim otrokom. Mala soteska, ki šteje komaj 71 hiš, je zbrala 20 tisoč Din v denarju, preživljala cerkvene delavce nad eno leto, s prostovoljno tlako in podarila ves potrebni lesni material za popolno prenovitev cerkve. Neštete poti sta morala napraviti vrta cerkvena ključarja Miha Gunzek in Jakob Orbovšek. Slikar Anton Pavlič iz Buč je res mojstersko dovršil svoje delo in primerno za zelo nizko ceno. G. dekan je vsem tem in dobrotnikom cerkve izrekel zaslužen hvalo. Naj bi sv. Peter, patron te sedaj nadvse ljubke, mične in prikupljive cerkve, ki tako prijazno kraljuje na gorski višini, naj bi sveti apostol izprosil vsem Petrovčanom blagoslov, mir in zastopnost tukaj na zemlji, enkrat pa vsem odpre nebeška vrata. — Ljudsko gibanje. V letu 1929 je bilo v Sv. Rupertu n. L. rojenih 84 otrok in sicer 36 moškega in 48 ženskega spola. Mrtvorojeni so bili štirje, nezakonskih je bilo šest. Umrlo je 48 oseb in sicer 27 moškega in 21 ženskega spola. V zakonski jarem se je upreglo 19 parov. Če Bog da, še bomo živeli!

Pirešica pri Žalcu. Tukaj je na Štefanovo, dne 26. decembra, lanskega leta po dolgem trpljenju preminula vdova in gospodinja Frančiška Pečnik, po domače Zelenjakova mati. Vsak, kdor je poznal vrla Zelenjakovo Franco, jo je spoštoval. To se je pokazalo zlasti ob pogrebu dne 28. decembra, ko je v največjem sneženem metežu veliko število sorodnikov, znancev in prijateljev rajno spremljalo na njenem zadnjem potu. Vrla, krščanska mati, ki si morala v življenju toliko prestati, počiva v miru!

Bočna. Kruta smrt je zahtevala žrtev, ki je povzročila splošno žalovanje. — Nenadno je umrla 57 let stara gospa Marija Tevž, po domače Kočnikova mati na Otoku. Dasi še močna, ni zmogla prenesti napada pljučnice. — Rajna je bila dobra mati in zelo verna ter zavedna žena. Radodarna revežem po okolici, je tudi mnogo podpirala različne verske in karitative ustanove in cerkve. Kot zavedna žena in vzgojiteljica je gledala, da so se v njeni hiši čitali dobri in v verskem duhu pisani časopisi in knjige, stalno je bila naročena na »Slovenca«, »Slovenskega Gospodarja« in mnogo drugih listov in knjig, ni pa bilo prostora v njeni hiši za svobodomiselno časopisje in knjige. — Na njeni zadnji poti je spremlilo bla-

go rajnico nenavadno veliko število ljudi, znak, kako vsesplošno in priljubljena je bila. — Žalujejo rodnihi najpristranejši sožalje z zavestjo, da bo blaga rajnica živala sadove svojih dobrot in vernega življenja — nad zvezdami!

Sv. Vid pri Grobelnem. (Odgovor na ponovni dopis v »Domovini«.) Pozivam dopisnika in vse one, ki se s toliko vno zaletavajo v nas, sodelujte pri petju, da bo lepše. To pa si zapomnite, dopisnik in peščica kritikov: Vam na ljubo ne pojemo in tudi nehali ne bomo, če se vsi na glavo postavite! — Me dekleta pa kar naprej v slavo Bogu, če je tudi sto dopisov v »Domovini«. Pevka iz St. Vida pri Grobelnem.

Svetina pri Celju. V nedeljo, dne 12. januarja je umrl v Podrtičah Jurij Zorko, vdovec in prevžitkar, star 74 let. Bil je vrl, krščanski mož, priden in podjeten v svojem življenju. Počiva v miru!

Kozjanski okraj. Kot božično in novoletno darilo je dobil trg Kozje novo lastno električno razsvetljavo. Vsak, ki je bil na božično noč pri polnočnici, je bil očaran, ko je prvič zažarel električni sijaj v župni cerkvi z nad 50 žarnicami. Za ta napredek trga Kozje gre hvala vsem podjetnim Kozjanom, zlasti tukajšnjemu graščaku, gospodu Kobiču, občinskemu uradu trga Kozje za napeljavo električnega toka in napravo lastne centrale v Bistrem grabnu, ki sedaj razsvetljuje trg Kozje večer za večerom. Posebna zahvala gre našemu zaslužnemu g. dekanu Marku Tomažič, da je oskrbel kot božično in novoletno darilo vsem župljanom krasno razsvetljavo župne cerkve. Z električno napravo je trg Kozje napredoval. Je to prva električna razsvetljava v kozjanskem okraju z lastno domačo centralo. Posnemanja vredno! — Vožnja z avtobusom Celje—Kozje—Podsreda in obratno se je minuli mesec redno vršila po novi cestni progi Lesično—Sv. Urban. Nedavno je pa prenehala vsled slabega zimskega vremena, kar marsikateri popotnik obžaluje. Želja je, da bi se prej ko mogoče zopet odprla ta prepotrebna prometna proga. — Pokopali smo 10. januarja tega leta 86 letnega starosta tukajšnje župnije Antona Gorjup iz Zdol. Pogreba, ki ga je vodil č. g. Miloš Turk, župnik iz Buč, se je udeležilo veliko ljudi. Svetila mu večna luč! — Knjižice goriške Mohorjeve družbe so dospele in se še lahko dobi nekaj iztisov pri občinskem tajniku Mihaelu Pustišek na Zdolah, kjer se tudi dobi koledarček kmetske zveze. Kdor želi eno ali drugo, naj se pismeno ali ustmeno oglasi. — V bodoče je želeli več poročil v »Slovenskem Gospodarju« iz tukajšnjih krajev, ker je po želji čitateljev, da naj bi bil tudi naš okraj zastopan z raznimi novicami.

Veliki kamen. Dne 14. januarja smo imeli tukaj ganljiv pogreb v cvetu mladosti umrlega 22 letnega mladeniča Alojzija Sotošek. Pri vojakih si je nakopal težko bolezen na pljučih. Ko je prišel v jeseni po odsluženju roka domov že ves zdelan od naraščajoče bolezni, se je zatekel k raznim zdravnikom in šel v bolnico v Brežice z namenom, da si zopet pridobi ljubo zdravje in si ohrani svoje mlado življenje. Ali bila je že vsaka pomoč prepozna in je doma kmalu podlegel, ko je prišel iz bolnice. Ker je bil tako priden in vzoren mladenič, ga bodo njegovi še živeči starši, bratje in sestre, prijatelji in sosede težko pogrešali. Z njim je izgubilo tukajšnje gasilno društvo — dobrega, agilnega člana. Gasilci so mu izkazali poslednjo čast na njegovem domu ob krsti s primernim poslovinim govorom. G. župnik je govoril v cerkvi ob krsti ganljiv, v srcu segajoč govor, kateri je marsikomu izvabil solze v oči. Porosilo se je tudi marsikomu oko, ko so mu domači in sosedni pevci zapeli ob odprtem grobu znano krasno pesem »Vigreda«. G. župniku in pevcem in vsem, ki so pripomogli do tako lepega pogreba, se izreka najlepša zahvala Vam, dragi svojci ljubljene pokojnika, izrekamo globoko sožalje! Tebi pa, dragi Lojze, naj bode lahka domača zemljal